

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Mal 098013 20 GŽ

Novi Travnik, 21.10.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senad Begović predsjednik vijeća, Stana Imamović i Mirjana Grubešić članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M.G. iz B., ... , zastupana po punomoćnici Almi Jusufbegović, advokat iz Bugojna, protiv tužene Općina Bugojno zastupana po Općinskom pravobraniteljstvu, radi naknade štete, vrijednost spora 1.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužene izjavljena protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 Mal 098013 20 Mal od 04.11.2020. godine, u sjednici vijeća održana 21.10.2021.godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba tužene se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje o troškovima parničnog postupka sadržano u stavu drugom izreke presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 Mal 098013 20 Mal od 04.11.2020. godine.

Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 240,00 KM.

Obrazloženje

Pobijanom presudom oobavezana je tužena da tužiteljici isplati nematerijalnu štetu u iznosu od 1.435,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe, od čega za pretrpljene fizičke bolove 480,00 KM, za pretrpljeni strah 255,00 KM i za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti 700,00 KM i da joj naknadi troškove parničnoga postupka u iznosu od 970,00 KM.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavila tužena zbog povreda parničnog postupka i odluke o troškovima postupka. U bitnom navodi da je tužena predlagala sklapanje sudske nagodbe što je tužiteljica odbila, da je u toku postupka smanjen tužbeni zahtjev na iznos na 1.435,00 KM, zbog čega je uspjela u postupku sa 53 % u kom omjeru joj je trebalo dosuditi troškove postupka. Budući da su joj dosuđeni troškovi u punom iznosu, počinjena je povreda člana 386. stav 2. Zakona o parničnom postupku. Iz navedenih razloga predlaže ovom sudu da u dijelu odluke o troškovima preinači pobijanu presudu i dosudi tužiteljici troškove s razmjerno uspjehu u postupku.

Tužiteljica je dostavila odgovor na žalbu. Oспорava sve žalbene navode tužene, jer je odluka o troškovima postupka donesena pravilnom primjenom člana 386. Zakona o parničnom postupku i ukazuje na zaključak sa Panela za ujednačavanje sudske takse, prema kome se tužitelju priznaju svi troškovi, bez

obzira na uspjeh u postupku, ako je tuženi osporavao i osnov tužbenog zahtjeva. Predlaže ovom sudu da potvrdi pobijanu presudu u pobijanom dijelu i potražuje naknadu za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 240,00 KM.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet konačno opredjeljenog tužbenog zahtjeva iz podneska od 06.10.2020. godine je isplata nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 480,00 KM, za pretrpljeni strah 255,00 KM i za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti 700,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe i da joj naknadi troškove parničnoga postupka.

U skladu sa obavezom iz člana 7. stav 1. i 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku na okolnosti osnovanosti tužbenog zahtjeva po prijedlogu tužiteljice izvršen je uvid u nalaz doma zdravlja Bugojno od 18.04.2020.godine i 05.05.2020.godine, akt Policijske Stanice Bugojno od 29.05.2020.godine i fotografije tužiteljice sačinjene nakon zadobijenih povreda. Pored toga saslušan je svjedok M.G., a na okolnosti zadobijenih povreda, pretrpljenih fizičkih bolova, straha i duševnih bolova zbog naruženosti, provedeno je vještačenje po vještaku medicinske struke.

Tužitelj i ne spori da je tužiteljicu 18.05.2020.godine napao pas lualica i da joj je nanio povrede koje je utvrdio vještak, niti spori visinu dosuđene nematerijalne štete. Oспорава samo visina dosuđenih troškova parničnog postupka.

Međutim, iz spisa proizilazi da je u tužbi naznačena vrijednost spora 1.000,00 KM koji iznos je naznačen i u zapisniku sa pripremnog ročišta, da je tužiteljica nakon provedenog vještačenja podneskom od 06.10.2020.godine konačno opredijelila visinu tužbenog zahtjeva na iznos od 1.435,00 KM koji je i usvojen pobijanom presudom. Dakle, ne radi se o smanjenju visine tužbenog zahtjeva, kako to neosnovano navodi tužena. Iz troškovnika tužiteljice od 06.10.2020. godine proizilazi da je sačinjen u skladu sa odredbama člana 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04 i 24/04), jer je za svaku poduzetu radnju visina troškova opredjeljenja na iznos od 240,00 KM i na ime troškova vještačenja iznos od 150,00 KM, koji su bili nužni u ovoj pravnoj stvari.

Članom 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da će stranka koja u cijelosti izgubi parnicu, protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka. Kod nespornih činjenica da je tužiteljica u cijelosti uspjela sa konačno opredjeljenim tužbenim zahtjevom i da je troškovnik sačinjen prema poduzetim radnjama od strane punomoćnika tužiteljice, a u skladu sa citiranim odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federacije BiH, žalbeni navodi tuženog nisu osnovani.

Presuda je obrazložena prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Članom 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da će se stranci priznati troškovi koji su bili nužni za vođenje postupka. Kako odgovor na žalbu nije obavezna procesna radnja, što proizilazi iz odredbe člana 214. stav 1. istog zakona, sud je dužan u svakom konkretnom slučaju cijeliti da li odgovor na žalbu sadrži činjenične i pravne navode koji su imali odlučni uticaj na odluku po izjavljenoj žalbi, odnosno da je odgovor bio potreban radi zaštite prava stranke, pa ako ocijeni da jeste, stranci će dosuditi troškove za ovu procesnu radnju. Kako odgovor na žalbu nije uticao na odluku ovoga suda, zahtjev tužiteljice za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu odbijen je kao neosnovan.

U preostalom dijelu prvostepena presuda je postala pravomoćna istekom roka za izjavljivanje žalbe, jer dosuđeni iznos nematerijalne štete sadržan u stavu prvom izreke, nije ni osporavan.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednik vijeća
Senad Begović